

Пристѣпилъ вториятъ.

— Азъ избрахъ жълтицата, царю. Въ нея се крие богатството на твоята държава. Паритѣ побеждаватъ навсѣкжде и всѣкого!

Царьтъ махналъ ржка недо-
воленъ и казалъ:

— Не чрезъ пари се владѣе свѣта, а чрезъ разумъ и добри дѣла. Върви си и ти!

Излѣзълъ и вториятъ по-
мощникъ.

Най-после пристѣпилъ тре-
тиятъ, поклонилъ се и казалъ:

— Азъ избрахъ книгата. Въ нея е заключена мъдростъта на човѣшкия духъ. Книгата обога-
тява душата на човѣка и я пра-

ви мъдра и велика. Чрезъ про-
свѣтенъ духъ, народитѣ вървятъ
напредъ къмъ свѣтлина и истина.

Царьтъ се усмихналъ.

— Правъ си, сине мой! Кни-
гата е най-мъдрата съветница
на човѣка. Тя просвѣтлява ума
и сърдцето. Колко щастливъ ще
бъда, ако видя моя народъ про-
свѣтенъ и духовно издигнатъ.
А сега, азъ те назначавамъ за
мой пръвъ съветникъ.

Съветникътъ навелъ смирено
глава и благодарилъ на царя.

Отъ него день той станалъ
единъ отъ първитѣ сътрудници
на царя. На него било повѣрено
възпитанието на царскитѣ деца.

Георги Хрусановъ

ЗИМА

Отъ Балкана — ето
дѣдо Мразъ закрачи
бавно къмъ полето,
съ погледъ леденъ, мраченъ!

Дето мина, всички
сини минзухари
и цвѣтя, тревички,
съ погледъ ги попари!..

После къмъ нивята
взори той отправи
и къмъ семената
хукна безъ забава. . .

Зима, чудно бѣла,
пжтя му препрѣчи
и земята цѣла
въ бѣлъ кожихъ облѣче.

Семената, съ нѣжностъ
майчинска, грижливо,
съсъ кожуха снѣженъ
кротичко завива. . .

А на топло лесно
зиме се зимува, —
сънища чудесни
даже се сънуватъ. . .

В. Н. Марчевски